

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 7To/14/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7816010416
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 04. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Osif
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2017:7816010416.2

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedu JUDr. Miroslava Osifa a sudcov JUDr. Ladislava Tomčovčíka a JUDr. Margaréty Jurkovej Žoldákovovej, na verejnom zasadnutí konanom dňa 27. apríla 2017, v trestnej veci obžalovaného D. S., pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods.1 písm.a/ Tr.zák., o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Rožňava zo dňa 28.12.2016 sp.zn. 1T/142/2016 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr.por. z a m i e t a odvolanie obžalovaného D. S..

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Rožňave zo dňa 28.12.2016 sp.zn. 1T/142/2016 bol obžalovaný D. S. uznaný za vinného z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods.1 písm.a/ Tr.zák., na tom skutkovom základe, že

i napriek tomu, že mu trestným rozkazom Okresného súdu Rožňava sp.zn. 3T/49/2015 zo dňa 29.04.2015, právoplatný dňa 06.06.2015 bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody na nástup ktorého bol vyzvaný dňa 04.09.2015 a ktorý po prevzatí výzvy dňa 07.10.2015 mal ihneď nastúpiť,

v X., E.. H. a inde bez vážneho dôvodu nenastúpil výkon trestu odňatia slobody, preto bol dňa 01.07.2016 z cudziny eskortovaný hliadkou polície do výkonu trestu odňatia slobody do Ústavu na výkon väzby a Ústavu na výkon trestu odňatia slobody v Bratislave.

Za to mu bol podľa § 348 ods.1 Tr.zák. s použitím § 38 ods.2, § 36 písm.l/, § 37 písm.m/ Tr.zák. uložený trest odňatia slobody v trvaní 4 (štyroch) mesiacov nepodmienečne.

Podľa 48 ods.2 písm.a/ Tr.zák. obžalovaného pre výkon trestu zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku po jeho vyhlásení, po odôvodnení a po poučení o opravnom prostriedku podal obžalovaný D. S. odvolanie čo do trestu. V písomných dôvodoch odvolania uvádza, že mu súd mal uložiť podmienečný trest odňatia slobody, ktorého výkon mal odložiť na primeranú skúšobnú dobu, nakoľko súdeného konania sa nedopustil počas skúšobnej doby podmienečného odsúdenia, ani počas skúšobnej doby podmienečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody. Zároveň poukázal na to, že okresný súd nesprávne prihliadol k jeho odsúdeniu v Českej republike, nakoľko uložený trest v zahraničí má teritoriálne účinky a vzťahuje sa len na územie tohto štátu. Zároveň okresný súd nesprávne zistil priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m/ Tr.zák. a mal mu uložiť miernejší trest, pri ukladaní ktorého mal vychádzať z prevahy poľahčujúcich okolností.

Na podklade takto podaného odvolania odvolací súd v zmysle ustanovenia § 317 ods.1 Tr.por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Obžalovaný D. S. na hlavnom pojednávaní vyhlásil podľa § 257 ods.1 písm.b/ Tr.por., že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe kvalifikovaného ako prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods.1 písm.a/ Tr.zák. a v zmysle ods.5 citovaného ustanovenia na všetky otázky predpísané v § 333 ods.3 písm.c/, d/, f/, g/, h/ Tr.por. odpovedal kladne. Pozitívne stanovisko k vyjadreniu obžalovaného D. S. zaujal aj prokurátor. Okresný súd vyhlásenie obžalovaného podľa § 257 ods.7 Tr.por. prijal a podľa § 257 ods.8 Tr.por. vyhlásil dokazovanie v rozsahu, v akom obžalovaný priznal spáchanie skutku, že sa nevykoná a že vykoná dôkazy súvisiace s výrokom o treste.

K osobe obžalovaného prečítal listinné dôkazy - charakteristiku z ústavu na výkon trestu odňatia slobody, register trestov a register priestupkov. Z odpisu registra trestov mal aj krajský súd preukázané, že obžalovaný D. S. bol v minulosti 3-krát súdne trestaný. Z trestného rozkazu Okresného súdu Rožňava sp.zn. 3T/28/2013 vyplýva, že mu bol uložený podľa § 194 ods.1, ods.2 písm.b/ Tr.zák. súhrnný podmienený trest odňatia slobody v trvaní 1 rok a 6 mesiacov so skúšobnou dobou v trvaní 2 rokov a 6 mesiacov, ktorá mu uplynula dňa 5.10.2015. Naposledy na území Slovenskej republiky bol uznaný vinným trestným rozkazom Okresného súdu Rožňava sp.zn. 3T/49/2015 zo dňa 29.4.2015, ktorým mu bol podľa § 207 ods.3 Tr.zák. uložený nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 12 mesiacov nepodmienečne so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Uvedený trestný rozkaz nadobudol právoplatnosť 6.6.2015. Z uvedeného teda vyplýva, že obžalovaný už minimálne koncom mája 2015 vedel, že mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody, ktorý musí vykonať a je len otázkou náhody, že výzvu na nástup trestu prevzal dňa 7.10.2015, t.j. na druhý deň po uplynutí skúšobnej doby podmieneného odsúdenia v inej trestnej veci. Práve doba piatich mesiacov spolu s vydaným európskym a medzinárodným zatýkacím rozkazom sú dôkazom toho, že obžalovaný D. S. sa vyhýbal nástupu výkonu trestu, ktorá skutočnosť spolu s tým, že bol viackrát súdne trestaný, a to aj k nepodmienečnému trestu odňatia slobody, je dôvodom na to, aby mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere štyroch mesiacov, ako mu správne uložil okresný súd.

Nepochybil okresný súd ani pri výroku o treste, keď uložil obžalovanému D. S. nepodmienečný trest odňatia slobody v dolnej polovici zákonom stanovenej trestnej sadzby pri zohľadnení jednej poľahčujúcej okolnosti § 36 písm.l/ Tr.zák. a priťažujúcej okolnosti § 37 písm.m/ Tr.zák.

Pri priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm.m/ Tr.zák. sa vyžaduje, aby predchádzajúce právoplatné odsúdenie za trestný čin a tresty vyplývajúce z toho odsúdenia nemajú byť zahladené, čo v danom prípade splnené bolo. Je pravdou, že súd nemusí vždy na túto priťažujúcu okolnosť prihliadnúť, a to za podmienky posúdenia predchádzajúceho odsúdenia ako nevýznamného z hľadiska tohto konkrétneho trestného činu (napríklad ide o úmyselný majetkový trestný čin a predchádzajúce odsúdenie je za nedbanlivostné ublíženie na zdraví pri dopravnej nehode). Z odpisu registra trestov obžalovaného vyplýva, že tento bol v minulosti na území Slovenskej republiky 3-krát súdne trestaný, a to len pre úmyselnú trestnú činnosť.

Taktiež rozhodnutie súdu o zaradení obžalovaného do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia podľa § 48 ods.2 písm.a/ Tr.zák. zodpovedá tomu, že obžalovaný nebol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním súdeného skutku vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

To boli dôvody, pre ktoré krajský súd o odvolaní obžalovaného D. S. rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.